

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **R.**, bývajúceho v B., zastúpeného Mgr. V., advokátom v B., N., proti žalovanej **M.**, bývajúcej v B., **o zaplatenie 7.800 EUR s príslušenstvom** vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 12 C 131/2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. mája 2008 sp. zn. 17 Co 69/2008, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a.**

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 30. novembra 2007 č.k. 12 C 131/2006 – 175 zamietol žalobu, ktorou sa domáhal žalobca voči žalovanej zaplatenia 7.800 EUR s príslušenstvom z titulu pôžičky. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania vo výške 81.053,50.-Sk do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania došlo 15. júna 2005 k uzavretiu zmluvy o pôžičke, predmetom ktorej bola suma 7.800 EUR, ale k reálnemu plneniu, t.j. k faktickému odovzdaniu uvedenej sumy žalobcom žalovanej nedošlo. Žalobca sám potvrdil, že písomné prehlásenie z 15. júna 2005 (podľa ktorého mala žalovaná prevziať finančnú čiastku 7.800 EUR) napísal vlastnou rukou, pričom bolo napísané na liste papiera, ktorý žalovaná podľa jej tvrdenia podpísala ako prázdny (bez konkrétneho textu) s tým, že jej podpis mal slúžiť ako podpis k splnomocneniu na kúpu osobného motorového vozidla. Za týmto účelom boli údaje z jej občianskeho preukazu prefotené na druhú stranu predmetného, ňou podpísaného listu. Keďže žalovaná ešte pred začatím tohto konania, v rámci trestného konania uvádzala, že si od žalobcu nepožičala žiadnu finančnú čiastku, okresný súd jej výpoveď s ohľadom na výpovede ostatných svedkov

považoval za vierohodnejšiu, ako tvrdenia žalobcu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 7. mája 2008 sp. zn. 17 Co 69/2008 potvrdil rozsudok okresného súdu. Žalovanej priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 18.587.-Sk, ktorú sumu zaviazal žalobcu zaplatiť zástupcovi žalovanej do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozsudku sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, žiadal ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. f/ O.s.p. s tým, že súd porušil jeho právo na súdnu ochranu nedostatočným odôvodnením rozsudku. Poukázal na to, že v odvolaní obsiahlo a podrobne rozobral jednotlivé dôkazy a zvýraznil množstvo zásadných rozporov, ktoré ich robia úplne nedôveryhodnými. Súd však na tieto námietky v odôvodnení vôbec nereagoval, ani ich len povrchno nezrekapituloval, čo vzbudzuje oprávnený dojem, že sa súd jeho námietkami vôbec nezaoberal. Okrem toho odvolaciemu súdu vytkol, že sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovým stavom zisteným prvostupňovým súdom napriek tomu, že tento neúplne zistil skutkový stav, keď nevykonal viaceré dôkazy navrhnuté žalobcom, čo je v danom prípade rovnako porušením práva na súdnu ochranu. Vo zvyšnej časti dovolania polemizuje s hodnotením dôkazov odvolacím súdom a s jeho závermi.

Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p. po zistení, že dovolanie podal však účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom.

V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolacím napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil) je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobcu z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p, na ktoré poukazoval dovolateľ. Žalobca jednak tvrdí, že postupom oboch súdom nižšieho stupňa mu bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že súd prvého stupňa nevykonal navrhnuté dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom odvolací súd svoje nesprávne rozhodnutie založil výlučne na dokazovaní vykonanom súdom prvého stupňa a jednak, že odvolací súd porušil jeho právo na súdnu ochranu aj nedostatočným odôvodnením rozsudku.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) sa rozumie postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok . V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práva /napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré mu vykonali (§ 123 O.s.p.) na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)/. Zo

spisu nevyplýva, že by súdy v prejednávanej veci v prípade žalobcu nerešpektovali niektoré z týchto práv. K vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedenému tvrdeniu žalobcu o ktoré opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. treba uviesť, že ak súd v priebehu konania nevykonal všetky dôkazy navrhované účastníkmi na zistenie skutkového stavu, dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 písm. f/ O.s.p. nie je prípustné, lebo nemožno to považovať za odňatie možnosti konať pred súdom a za znemožnenie uplatnenia procesných práv, ktoré účastníci mohli uplatniť a boli v dôsledku nesprávneho postupu súdu z nich vylúčení. Pokiaľ ide o druhé tvrdenie žalobcu, že odvolací súd porušil jeho právo na súdnu ochranu nedostatočným odôvodnením rozsudku, s týmto tvrdením sa dovolací súd nestotožňuje. Rozsudok odvolacieho súdu je totiž v súlade s požiadavkami kladenými na jeho odôvodnenie v ustanovení § 157 ods. 2 O.s.p., keď je z neho zrejmé čoho a z akých dôvodov sa žalobca domáhal, ako sa vo veci vyjadrila žalovaná, obsahuje stručné, jasné a výstižné vysvetlenie, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy (v tejto súvislosti tak urobil konštatovaním, že okresný súd vykonal všetky relevantné dôkazy – pozn. odvolacieho súdu) a nakoniec, ako vec právne posúdil.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľom namietanej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobcu je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Náhradu trov dovolacieho konania úspešnej žalovanej nepriznal, pretože si nepodala návrh na ich priznanie (§ 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2008

Za správnosť vyhotovenia :
Marta Hrčková

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu